



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 4. de desiderio perfectionis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Exercitium de magno perfectionis desiderio excitando.

PRÆLVDIVM I. Considera te coram Domino cum Moyse in excelsio monte, unde videas hominum studia vanissima & magna molimina, ut in hac viâ beati sint honore, opibus, &c.

ORATIO, ut tanto desiderio etiam accendi possis ad perfectionem.

O utinam tantum studeres virtuti quantum studeas scientiis! Perfectio est sapientia.

Perfectio est sanitas. Quid scientia præstat.

Psalms, 50.

I. Cor 2. Bernard.

Sap. 6. Perfectio facili.

PVNCTVM I. Considera quanto, quàm longo & assiduo labore ac sudore mortales scientijs operantur, & cognitioni creaturarum, cum tamen qui addit scientiam, addat dolorem. Nonne autem perfectio, vera est sapientia, quâ homo Deum, & se cognoscit; & humana atque divina jura non tantùm novit, sed etiam exequitur? & tamen piget te modicum pro eâ laborare. Secundò, quantum laborent atque impendant, ut sanitatem discant conservare, & conservent homines: sæpè, ut illa in Euangelio, omnem frustra perdunt substantiam suam. At verò sapientia & perfectionis studium non tantùm medicinam animæ edocet, sed per illam homo perfectam sanitatem consequitur. Terriò, cogita, si libet, quid quæque scientia & ars, cui insudat homines, iis præstat, & omnia inveniēs sapientiæ convenire. unde gloriabatur de eâ Propheta dicens, Ecce enim veritatem dilexisti, incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi. Illius inquam sapientiæ, cujus comparatione sapientia mundi stultitia est. Invenies autem eam, si prioris vitæ peccata desistas, si hujus sæculi desiderabilia parvipendas, si æternam beatitudinem toto desiderio concupiscas. Neq; pigeat laboris, aut difficilem putes. Clara est enim, & quæ numquam marcescit sapientia; & facilè videtur ab his qui diligunt eam, & invenitur ab his qui quærunt eam. Cogitare de illâ sensus est consummatus: & qui vigilaverit propter illam,

illam citò securus erit. *Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ fide, &c. ibidem.*

PUNCTVM II. Considera verba illa Salvatoris: Quæ *Luca 15.*
mulier habēs drachmas decem, & si perdidit drach-
mam unam, nōne accendit lucernam, & evertit do-
mum, & quærit diligenter donec inueniat? Drachma
hæc, perfectio est, signata Dei imagine: quia perfectio *Perfecto*
est quædam Dei similitudo. *omnia pa-*
rent. *Hæcine vera, ut supra p. 7.*
Dicit Sapiens: Pecunię obediunt omnia. Perfecto viro *Ecdes. 10.*
terra, mare, aër, ignis, sol, mors ipsa paret, cūm his om-
nibus aliquando perfecti imperârint. vide ergo quan- *Hebr. 11.*
ti facere eam oporteat O quanto prudentiores sunt fi- *Luc. 15.*
lii hujus sæculi, filiis lucis in generatione suâ! Consi- *Matth. 13.*
dera Secundò verba illa: Simile est regnum cælorum
homini quærenti bonas margaritas, & inventâ unâ
pretiosâ, vendit omnia quæ habet, & emit eam. una
enim talis continet immensas opes: non gravat tamen,
sed ornat, ac beatum facit. Illa verò est perfectio, de *Prov. 3.*
quâ dici potest, Preciosior est cunctis opibus, & omnia
quæ desiderantur, huic non valent comparari. Vel, ut *August. in*
ait Augustin. Hæc margarita preciosa, est charitas, sine *13. Ioum.*
quâ nihil tibi prodest quodcumque habueris, quam si
solam habeas sufficit tibi. Ut autem margarita rore cæ-
lesti gigni dicitur; ita perfectio, magna Dei misericor-
diâ obtinetur. Credis tanti esse illam? ergo vide quid
pro eâ præstes. *Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.* Considera
Tertiò, perfectionem similem esse thesauro abscondi- *Matth. 13.*
to in agro, quem qui inuenit homo, abscondit, & præ *Perfectio*
gaudio illius vadit, & vendit uniuersa quæ habet, & e- *thesaurus.*
mit agrum illum. hîc est perfectio. Infinitus enim the- *8*
saurus est hominibus; quo qui usi sunt, participes facti *ap. 7.*
sunt amicitia Dei. Nōne sapientia (quo nomine per-
fectio appellatur) meritò exclamat: Mecum sunt divi-
tia & gloria, opes superbæ & iustitia. Et verè, melior *Prov. 8.*
est perfectionis fructus auro, & lapide precioso, & ge-
nimina ejus argento electo. Fideli enim totus mundus
D d d 4 possess-

Philip. 4. possessio est. Thesaurizemus nobis hunc thesaurum in cælo, ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, & ubi fures non effodiunt, neque furantur. sed meminerimus, hanc abscondi à sapientibus & prudentibus, & revelari parvulis.

O Pater æterne, ut infra pag. 793.

*Perfectio
regni Dei.
Rom. 14.*

PUNCTVM III. Considera Primò, perfectionem verè esse regnum Dei, quod quotidie in oratione Dominica postulamus. Non est enim regnum Dei esca & potus; sed iustitia, & pax in Spiritu sancto. Regnum Dei illud dicitur, per quod Deus in nobis regnat, ut D. Ioannes exponit Reges autem verè sumus, si perfecti sumus, ut D. Chrysostomus multis declarat; qui verè perfectione virtutis regnum Dei intra nos est: & sicut in cælo Deus videtur perpetuum que ibi est gaudium, corpora impassibilia claraque sunt, agilia, subtilia, ac velut ibi Sancti filii Dei & amici liberi satiantur ab ubertate domus Dei; ita etiam aliquâ ratione perfecti, hæc in animâ suâ experiuntur. Magno ergo ardore ad illud regnum tendamus: regnum enim cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. *Hæcine vera,* ut sup. pag. 7. Considera Secundò, perfectionem nos constituere Dei amicos. quod declaratur ipsius æternæ Sapientiæ verbis: Vos autem dixi amicos, quia omnia quæ audivi à Patre meo, nota feci vobis. Quid non agunt homines ut amici Regis sint? quid verò tu agis, ut Dei fias? quid omittis, ut ei placeas? Nec amicos tantum perfectio constituit, sed filios Dei: ideoque imitari Patrem cælestem sic monemur, Estote perfecti, sicut Pater vester cælestis perfectus est. Immodò etiam animas sponas filii Dei efficit, ut toto libro Canticorum manifestè ostenditur. *Aspira,* si libet, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ* ibid. Considera Tertio, quantam hic pacem, delicias, familiaritatem cum Deo, quantam hic & in cælis gloriam perfectus habeat. Quæ omnia quantum Deus bone, desiderium in nobis excitare debent.

*Perfectio est
beatitudo.*

Matth. 11.

Ioan. 15.

*Vis esse Dei
amicus &
filius? ecce
potes.*

Con-

Concupiscentia enim sapientiae deducet ad regnum perpetuum. Optavi, ait Salomon, & datus est mihi sensus; invocavi, & venit in me spiritus sapientiae, Postremo vide, quaeso, vide o mi frater quid sit quod te, quod me, ne potiamur regno, thesauro illo, & bonis omnibus, impediatur, & ferè deprehendes esse rem parvam, affectum erga aliquid creatum. Compara, & expende hæc cum perfectione, & statue firmiter magnam voluntate ad eam incumbere.

Oratio pro perfectionis desiderio augendo.

O Pater eterne, dixisti mihi: Ambula coram me, & esto perfectus. Sed, cheu! quamdiu lacerabo carnes meas, & animam meam portabo in manibus meis? quamdiu laborabo, ut fodiam mihi puteum, quem appellare possum Abundantiam gratiae, & charitatis tuae ut sitim meam expleam, & tuam dulcissime Domine mi sitientis in ara crucis salutem meam? quando veniam, & accedam ad te fontem aquae viva, & non sitiam amplius in aeternum? Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum; sicut oculi ancillae in manibus domine suae; ita oculi nostri ad te Dominum Deum nostrum, donec miserearis nostri. *Psal. 121.*
Sed ecce, audio: *Exspecta Dominum, & viriliter age.* O amator hominum, quando venies? quando venies: o veni, veni, & noli tardare. Etenim jam concupivit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore. Et ecce, apparebo tibi in terra desertam, in via & in aquosam, ut videam virtutem tuam, & gloriam tuam & suscipiam te in medio templi tui, id est cordis mei, & gaudebo in Deo IESU meo. Si enim tu esurientes repleas bonis, ecce esurio: satia, Domine, animam inanem, & animam esurientem satia bonis tuis. Si meos solaris, Deus totius consolationis, ecce fuerunt mihi lacrymae mea panes die ac nocte, dum dicitur mihi: Vbi est Deus tuus? & hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, & ecce venis & queris me replere benedictione tua si tamen voluero.

O qua caecitas mentis mea! qua ignavia voluntatis mea! quid enim me impedit quo minus sim felix, & verè beatus, & te

D d d 5

amen?

Applicatio
ad Com-
munionem.
Psal. 118.

Baruch. 3.

amem? Ecce, Domine, amor mei, & creatura N. me retinent, & miserum ac infelicem constituunt. Adyuua me, o virtus mea. Quare oblivisceris inopia mea, & tribulationis mea? Deduc me, Domine, in viam, & doce me, ubi sit sapientia. Quis enim ascendit in calum, & accepit eam de nubibus? quis transfretavit maria, & invenit illam? non est qui possit scire vias ejus. Doce me, ubi sit thesaurus absconditus, & margarita preciosa, ob quam mercedem omnino bona vendam, & quasi nihilum despiciam; tu es thesaurus meus, & in te proinde est cor meum. O quam beatus homo est, qui te invenit & sapientiam, & perfectionem consequitur: & melior est acquisitio ejus, negotiatione auri & argenti primi & purissimi. Fructus ejus preciosior est cunctis opibus omnino qua desiderantur, huic non valent comparari. Super scientiam & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen ejus; & venient mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius. Tu, inquam venies, venies ad me, & spero, spero mansionem apud me facies, & habitabis in tabernaculo cordis mei; & exultabo & letabor in te, & diligam te in toto corde meo: quod est unicum desiderium meum; regnum, quod peto; thesaurus, quem quero; margarita, quam emere concupisco; beatitudo, ad quam toto corde suspiro. Amen.

Proverb. 3.

Praxis pro Desiderio perfectionis augendo.

Bernard. de ordine vita.

Minima sunt vitanda.

Creata ad perfectionem invitant.

Colloqui spiritualis utilitas.

Bern. serm. 14. in Cant.

Prima. Statue firmiter perfectionem sequi, & vim inferre regno calorum, atque voluntatem istam perpetuo adauge. Cave autem sedulo, ut Bernard. monet, minora vitia, ut majora: quia a minimis incipiunt, qui in maxima prouunt, & minima etiam lucra consecrari, maximus quaestus est; omni enim habenti dabitur.

Secunda. Vide, ut saepe dixi, omnia creata, & considera te illa te ad perfectionem invitent, illius desiderium in te cogent, & velut dona ferant, quibus, ex parte Dei, ad illum te pelliciant.

Tertia. Frequenter age cum viris spiritualibus, & colloquia pia fere. Nam uti in meditatione, sic in colloquio exardescit ignis, ut egregie Bern. Cum enim perfectionem quareret, & in quo recalesceret spiritus, dormitabat, ait, anima mea, multas

secans secum illud. A facie frigoris ejus quis sustinebit? cum subito fortè ad affatum, vel etiam aspectum cujusdam spiritalis perfectique viri interdum, & ad solam defuncti seu absentis memoriam flabat spiritus, & fluebant aquæ. Nimias tamen familiaritates vita

Quarta. Desideria à Domino immissa, annota: & quæ olim habuisti fervida, cum remissior est animus, recole.

Pia desideria annota.

Quinta. Constitue tibi aliquem, aut plures, quos in variis virtutibus imiteris; ut de Sancto Antonio commemoratur. Hoc monet Ecclesiasticus dicens: In partes vade sæculi sancti, cum vivis & dantibus confessionem, id est, mortuorum ac vivorum exemplis, te ad perfectionem stimula.

Eccli. 17. Exempli tibi propone. Occupationes nimias vita.

Sexta. Diligenter observa inspirationes divinas, & audi quid loquatur in te Dominus: atque ad hoc vide, ut totum te rebus non tradas, sed commodes, neque in iis nimium occupari te finas. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

JACVLATORIÆ.

Sapientiam amavi, & exquisivi à juventute meâ: & quasi sponsam mihi eam assumere & amator factus sum forma illius.

Sap. 8.

Lex Domini immaculata, convertens animus: testimonium Domini fidele, sapientiam prestans parvulis.

Psal. 18.

Iustitia Domini recta, latifcantes corda: preceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Ibidem.

Desiderabilia judicia tua super aurum, & lapidem preciosum multum, & dulciora super mel & favuum.

Ibidem.

Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto tuus: innocens manibus, & mundo corde.

Psal. 23.

CAPVT V.

Meditatio pro Sui renovatione semel quot hebdomadis facienda.

COMPOSITIO LOCI sit, quasi videas ex orbe terrarum undique evocari subito ad iudicium, alium ex agro, alium ex molâ, lecto, cubiculo, convivio, variaque morte, seu viâ ad illud properare.

ORATIO. Pete animi renovationem.

PUNCTVM I. Considera Primò, si jam moriendum tibi foret, & reddenda vitæ ratio, quàm vana omnia mundi studia apparerent; inania omninò quæ jam præterita,

Si jam moriendum, quid velles fecisse.